

**ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Ν. Αχαϊας— ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Π.ΝΤΑΒΛΟΥΡΟΣ**

11/12/2014

ΕΡΩΤΗΣΗ

ΠΡΟΣ:

- 1. Τον Υπουργό Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων κ Χαράλαμπο Αθανασίου**
- 2. Τον Υπουργό Δημοσίας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη κ Βασίλειο Κικίλια**
- 3. Τον Υπουργό Εσωτερικών κ Αργύρη Ντινόπουλο.**

ΘΕΜΑ: «Τροποποίηση της διάταξης του άρθρου 57 του νόμου 4249/2014 περί προϋποθέσεων σφράγισης κέντρων διασκέδασης και καταστημάτων υγειονομικού ενδιαφέροντος και ρητή πρόβλεψη να μην καθίσταται εκτελεστή η σχετική απόφαση σφράγισης του κέντρου και του καταστήματος υγειονομικού ενδιαφέροντος από το οικείο αστυνομικό τμήμα αν δεν έχει προηγηθεί τόσο η έκδοση της κυρίας πράξης σφράγισης από τον αρμόδιο Δήμο όσο και η σχετική κρίση από το αρμόδιο ποινικό δικαστήριο.»

Κύριοι Υπουργοί,

1. Λόγω της κατάργησης της Δημοτικής Αστυνομίας και των προβλημάτων που δημιουργήθηκαν σχετικά με τις αρμοδιότητες των δημοτικών οργάνων να προβαίνουν στη σφράγιση καταστημάτων υγειονομικού ενδιαφέροντος, εισήχθη η διάταξη του άρθρου 57 του νόμου 4249/2014 περί προϋποθέσεων σφράγισης κέντρων διασκέδασης και καταστημάτων υγειονομικού ενδιαφέροντος, η οποία δίνει τη δυνατότητα στο οικείο Αστυνομικό Τμήμα να εκδώσει πράξη σφράγισης χωρίς να έχει προηγηθεί η προσωρινή αφαίρεση της άδειας λειτουργίας από τον οικείο Δήμο και η οποία έχει ως εξής : «Μετά την παρ. 7 του άρθρου 80 του ν. 3463/2006 «Κύρωση του Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων» (Α' 114), προστίθεται παράγραφος 7Α ως εξής:«7Α. Η αστυνομική αρχή του τόπου της έδρας των κέντρων διασκεδάσεως και των

καταστημάτων του άρθρου 1 παρ. 1 του π.δ. 180/1979 (Α' 46), καθώς και των λοιπών καταστημάτων υγειονομικού ενδιαφέροντος, στα οποία σύμφωνα με τις ισχύουσες κάθε φορά υγειονομικές διατάξεις προσφέρονται οινοπνευματώδη ποτά για άμεση εντός αυτών κατανάλωση, σφραγίζει υποχρεωτικά το κατάστημα για χρονικό διάστημα δέκα ημερών, αν βεβαιώνονται από αστυνομικούς συνολικά, εντός έτους, τρεις παραβάσεις των διατάξεων του άρθρου 2 παρ. 2 περίπτωση α` του π.δ. 180/1979, ως ισχύει. Αντίγραφο της απόφασης σφράγισης του καταστήματος και της σχετικής έκθεσης κοινοποιούνται αυθημερόν στον κατά τόπο αρμόδιο δήμο, ο οποίος οφείλει **στο χρονικό αυτό διάστημα να εκδώσει την απόφαση αφαίρεσης της άδειας λειτουργίας του καταστήματος**. Σε περίπτωση που αποφασισθεί από τον οικείο δήμο η αφαίρεση της άδειας λειτουργίας για διάστημα μεγαλύτερο των δέκα ημερών, η σφράγιση διατηρείται και για τον πέραν των δέκα ημερών χρόνο». Συνεπώς από την ανωτέρω διάταξη προκύπτει η υποχρέωση έκδοσης της κυρίας πράξεως αφαίρεσης αδείας από τον οικείο Δήμο σε εύλογο χρονικό διάστημα ώστε ουσιαστικά η παρεπόμενη πράξη σφράγισης να καταστεί νόμιμος και πιθανώς εκτελεστέα. Όμως δημιουργήθηκαν πλείστα προβλήματα στην πράξη εφόσον η αρμόδια Δημοτική Αρχή είτε δεν εκδίδει τη σχετική πράξη είτε παραλείπει να την εκδώσει σε εύλογο χρονικό διάστημα. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα να εκτελείται η σφράγιση από το οικείο αστυνομικό τμήμα ήτοι να προηγείται η εκτέλεση της παρεπόμενης χωρίς να έχει εκδοθεί η κυρία πράξη, με συνέπεια να καθίσταται η πράξη σφράγισης πιθανόν παράνομη και ακυρωτέα.

2. Περαιτέρω τόσο η προσωρινή αφαίρεση της άδειας λειτουργίας κέντρου διασκέδασης ή καταστήματος όσο και η σφράγισή του δεν έχει τον χαρακτήρα ποινής που επιβάλλεται για την τέλεση ποινικού αδικήματος, αλλά αποτελεί διοικητική κύρωση, η οποία υπαγορεύεται από λόγους δημοσίου συμφέροντος, και, συνεπώς, η επιβολή της δεν συνιστά άσκηση δικαστικής εξουσίας (βλ. ΣτΕ 3930/1997, 4454, 4598/1995 κ.ά.). Εξάλλου, κατά το ισχύον σύστημα οργάνωσης της απονομής της ποινικής δικαιοσύνης [άρθρα 96 παρ. 1 και 2 περ. α` του Συντάγματος, 409 επ. και 417 επ. του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, 1, 2, 3 και 4 του ν. δ. 805/1971 («Περί πταισματικών παραβάσεων, βεβαιουμένων παρά των αστυνομικών οργάνων», ΦΕΚ Α` 1)], οι βεβαιώσεις παραβάσεων από τα αστυνομικά όργανα, οι οποίες ενδέχεται να έχουν το χαρακτήρα πταισμάτος ή πλημμελήματος, ανάγονται στην προδικασία της επιβολής κύρωσης ποινικής φύσης, είτε κατά τη διαδικασία του αυτόφωρου, υπό του αυτού βεβαιούντος οργάνου ή υπό του αρμοδίου δικαστηρίου, είτε κατά την τακτική διαδικασία. Παρέχεται δε πάντοτε στο φερόμενο ως παραβάτη η δυνατότητα να υποβληθεί, ως προς την πράξη του, στην κρίση του αρμόδιου ποινικού δικαστηρίου, **που ελέγχει τη νομική και πραγματική βάση της κατηγορίας, η οποία έχει αποτελέσει**

προϋπόθεση της πράξης επιβολής της διοικητικής κύρωσης. Η τελευταία αυτή πράξη υπόκειται δε σε δικαστική κρίση κατόπιν άσκησης προσφυγής ουσίας ενώπιον του αρμόδιου τακτικού διοικητικού δικαστηρίου (βλ. άρθρο 1 παρ. 3 στοιχ. α΄ του ν. 1406/1983, όπως προστέθηκε με το άρθρο 29 παρ. 4 του ν. 2721/1999), η οποία **συνεπάγεται πλήρη έλεγχο νομιμότητας**, που περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, τον έλεγχο της ενδεχόμενης πλάνης περί τα πράγματα και τον έλεγχο της. Η τυχόν δε απαλλαγή του ενδιαφερομένου, ή **αθώωση του στην ποινική διαδικασία**, από τη βεβαιωθείσα σε βάρος του παράβαση, λόγω αντικειμενικής ανυπαρξίας των πραγματικών περιστατικών που στοιχειοθετούν την επιβληθείσα διοικητική κύρωση, μπορεί να προβληθεί με την ανωτέρω προσφυγή, ή με δικόγραφο πρόσθετων λόγων, ως λόγος **ακύρωσης που ανατρέπει την αιτιολογική βάση της δεύτερης** (ΣΤΕ 2690/2008, 3930/1997 1381/1995). Όμως η προσφυγή ουσίας(άρα και η δυνατότητα ακύρωσης λόγω αντικειμενικής ανυπαρξίας των πραγματικών περιστατικών)λόγω φόρτου των διοικητικών δικαστηρίων προσδιορίζεται να εκδικαστεί αρκετά χρόνια μετά από την κατάθεσή της, με αποτέλεσμα το ποινικό δικαστήριο που προηγείται, σε πολλές των περιπτώσεων εκ των υστέρων και ενώ η πράξη σφράγισης έχει εκτελεστεί(σε κάποιες περιπτώσεις τα διοικητικά δικαστήρια κατά τη στάθμιση κόστους –οφέλους για το δημόσιο συμφέρον δεν χορηγούν αναστολή εκτέλεσης), να διαπιστώνει την αντικειμενική ανυπαρξία των πραγματικών περιστατικών που στοιχειοθετούν την επιβληθείσα διοικητική κύρωση. Κατά συνέπεια υποχρεωτικά και με ρητή νομοθετική πρόβλεψη θα πρέπει να προηγείται η ποινική κρίση ως προϋπόθεση της εκτέλεσης πράξης σφράγισης του καταστήματος υγειονομικού ενδιαφέροντος(ώστε το ποινικό δεδικασμένο να δεσμεύει τη διοίκηση ως προς την ανυπαρξία ή όχι των πραγματικών περιστατικών που στοιχειοθετούν την επιβληθείσα σφράγιση).

Κατόπιν των ανωτέρω ερωτώνται οι κ.κ. Υπουργοί:

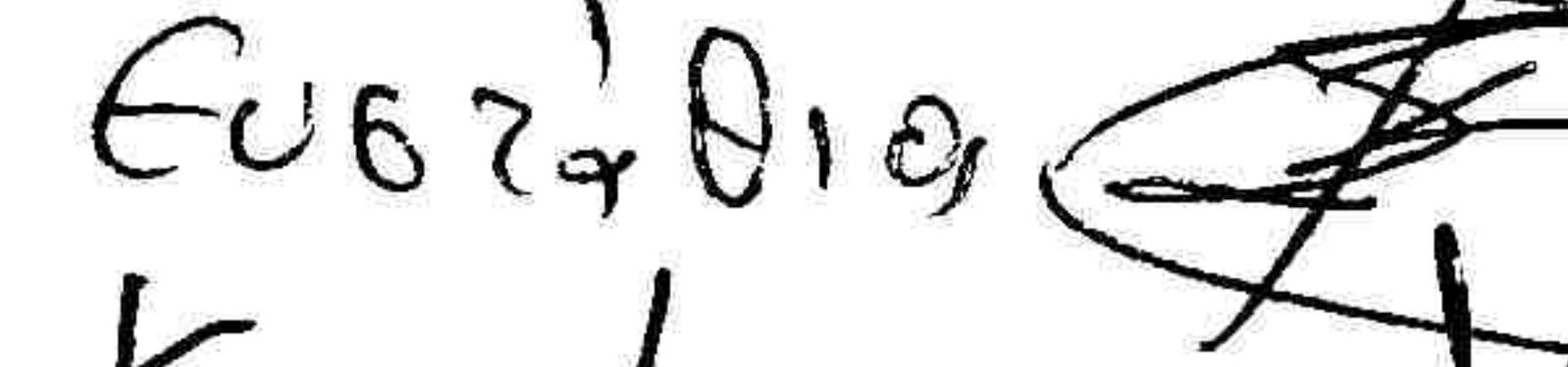
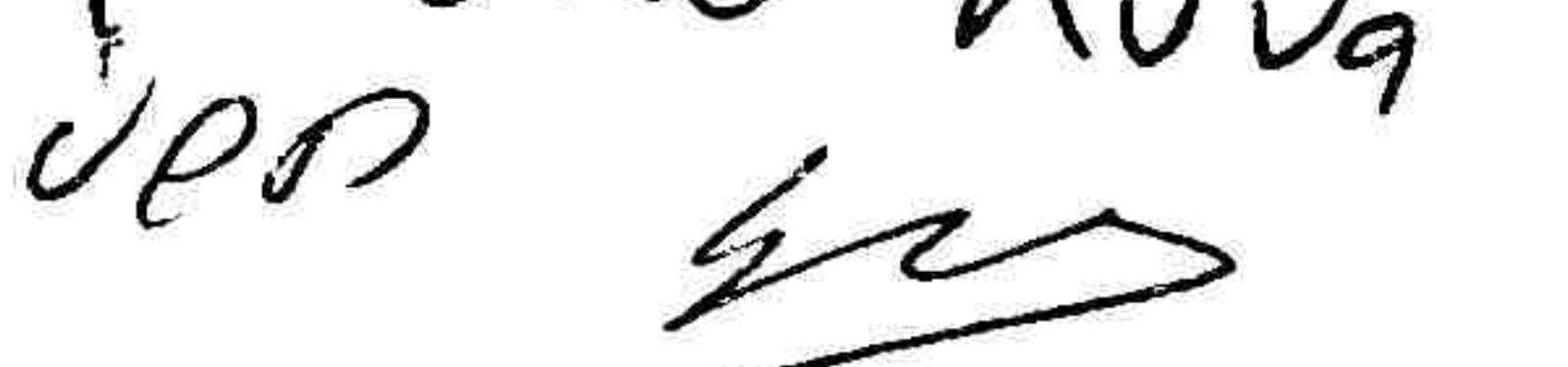
Με βάση τα ως άνω αναφερόμενα σε ποιες ενέργειες θα προβείτε ώστε να μην καθίσταται εκτελεστή η σχετική απόφαση σφράγισης του κέντρου και του καταστήματος υγειονομικού ενδιαφέροντος από το οικείο αστυνομικό τμήμα αν δεν έχει προηγηθεί τόσο η έκδοση της κυρίας πράξης σφράγισης από τον αρμόδιο Δήμο όσο και η σχετική κρίση από το αρμόδιο ποινικό δικαστήριο;

Οι Ερωτώντες Βουλευτές:

1.ΝΤΑΒΛΟΥΡΟΣ Αθανάσιος

2.ΑΝΤΩΝΙΟΥ Μαρία

3. ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ Παύλος
4. ΚΑΡΑΝΑΣΙΟΣ Ευθύμιος
5. ΚΕΛΛΑΣ Χρήστος
6. ΚΟΥΤΣΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Κωνσταντίνος
7. ΚΟΨΑΧΕΙΛΗΣ Τιμολέων
8. ΜΑΡΙΝΟΣ Ανδρέας
9. ΧΡΙΣΤΟΓΙΑΝΝΗΣ Δημήτριος
10. ΒΛΑΧΟΣΙΑΝΝΗΣ Ιωάννης
11. ΚΙΔΕΤΣΙΑΝΝΗΣ Λευτέρης
12. ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ Γεώργιος
13. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Ευστόθιος
14. ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ Κωνσταντίνος
15. ΣΥΡΙΖΑ ΓΙΑΝΝΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
16. ΚΑΥΛΗΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ
17. ΜΑΝΔΡΙΝΑ ΑΕΓΑΛΑΣΙΑ
18. ΘΛΑΗΣ - ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
19. ΤΑΞΙΑΡΧΟΥΣ ΣΩΤΗΡΗΣ ΑΝΝΑ
20. ΤΑΜΗΛΟΣ ΜΙΧΑΗΛ
21. ΜΑΥΡΗ - ΘΕΩΝΩΡΩΝ ΕΛΕΝΗ
22. ΑΝΔΡΑΣΗΟΠΟΥΛΟΣ ΓΙΩΓΟΣ ΟΙΚΟΧΟΙΟΝΑΣ